

Sygn. akt III K 1003/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 września 2017r.

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu Wydział III Karny w składzie:

Przewodniczący S.S.R. Anna Glijerska-Socha

Protokolant Barbara Lech

po rozpoznaniu w dniach 26 kwietnia 2017r., 21 czerwca 2017r., 8 września 2017r., 20 września 2017r.

sprawy Ł. S. (1)

urodz. (...) w W.

syna L. i M. z domu S.

oskarżonego o to, że :

w dniu 29 maja 2016r. w W. woj. (...) kierował w ruchu lądowym pojazdem mechanicznym marki F. (...) o nr rej. (...) w stanie nietrzeźwości gdzie wynik I badania wyniósł 0,99 mg/l, wynik II badania wyniósł 1,78 promila, a wynik III badania wyniósł 1,79 promila alkoholu w wydychanym powietrzu,

to jest o czyn z art. 178 a § 1 kk

I oskarżonego Ł. S. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku, z tym, że jako datę popełnienia czynu przyjmuje 26 maja 2016r., to jest występku z art. 178a§1 kk i za czyn ten na podstawie art. 178a§1 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 kk zawiesza warunkowo na okres próby lat 2 (dwóch),

II na podstawie art. 42§2 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat, zaś na podstawie art. 43§3 kk zobowiązuje oskarżonego do zwrotu dokumentu prawa jazdy uprawniającego do prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych Starostwu Powiatowemu w W. – Wydział Komunikacji,

III na podstawie art. 43a§2 kk orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5000 (pięć tysięcy) złotych,

IV zwalnia oskarżonego od wydatków poniesionych przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania zaliczając je na rachunek tegoż Skarbu Państwa i nie wymierza mu opłaty .

Sygnatura akt III K 1003/16

UZASADNIENIE

Na podstawie przeprowadzonego przewodu sądowego ustalono

następujący stan faktyczny:

Oskarżony Ł. S. (1) w dniu 26 maja 2016r. wraz z narzeczoną I. K. swoim samochodem marki F. (...) nr rej. (...) udał się do jej rodziców- L. K. i T. K. zamieszkałych w W. z okazji dnia matki. Na spotkanie przybyli także siostra I. E.

J. wraz z mężem T. J.. Podczas wspólnego spotkania oskarżony Ł. S. (1) spożywał alkohol w postaci wódki. Alkohol spożywał także ojciec I. T. K. oraz T. J. . I. K. wraz z oskarżonym wyszli ze spotkania około godz. 19:30. Wcześniej opuścili mieszkanie rodziców E. J. wraz z mężem T. .

Dowód:

zeznania świadków :

I. K. /k- 8-9, 98 /

L. K. /k- 62, 117-118/

T. K. /k- 64, 118/

I. J. (1) /k- 66, 118-119 /

T. J. /k- 68, 119/ /

wyjaśnienia oskarżonego Ł. S. (1) /k- 94-96/

I. J. (2) w dniu 26 maja 2016r. przyjechała do lokalu przy ul. (...) w W., którego jest właścicielem , około godz. 10 swoim samochodem S. (...) nr rej. (...). Pojazd ten pozostawiła na chodniku i był dla niej z lokalu częściowo widoczny; z lokalu widziała fragment auta od tylnego koła w tył. Około godz. 20:00 oskarżony Ł. S. (1) kierując swoim pojazdem ulicą (...) w W. podczas parkowania spowodował kolizję z zaparkowanym przy tejże ulicy pojazdem I. J. (2). W tym czasie I. J. (2) przebywała w lokalu i obsługiwała klientów i usłyszała hałas dobiegający sprzed lokalu. Wówczas D. Ć., która w tym czasie także przebywała w lokalu przekazała jej, że ktoś swoim samochodem uderzył w jej auto . Właścicielka auta oraz obecne w lokalu D. Ć. i J. B. wyszły na zewnątrz . Około 10 sekund po usłyszeniu huku jako pierwsza z lokalu wyszła D. Ć. za nią J. B. a jako ostanía z lokalu wybiegła I. J. (2) . Na zewnątrz widoczne były oba pojazdy, które się ze sobą stykały; okazało się , że pojazd I. J. (2) miał uszkodzony tylny lewy błotnik a bezpośrednio za pojazdem S. (...) nr rej. (...) stał pojazd oskarżonego F. (...) nr rej. (...). Wówczas miejsce kierującego było puste a drzwi od strony kierowcy otwarte, a na siedzeniu pasażera obok siedzenia kierowcy siedziała narzeczona oskarżonego I. K. , która wysiadła z auta od strony pasażera i skierowała w stronę oskarżonego, który szedł chwiejnym powolnym krokiem i mówił do obecnych, że to nie on kierował pojazdem. Oskarżony stał pomiędzy dwoma samochodami od strony pasażera i oglądał miejsce uderzenia pojazdów. I. K. obeszła samochód i od razu wsiadła za kierownicę. Wówczas I. J. (2) poleciła jej by wyszła z samochodu i poczekała na Policję . I. K. chciała odjechać, ale I. J. (2) jej na to nie pozwoliła .

Dowód:

zeznania świadka I. J. (2)/k- 119/

zeznania świadka D. Ć. /k- 13-14, 97-98/

J. B. / k- 16, 21-22, 96-97/

protokół oględzin rzeczy /k- 11-12/

O godz. 20:15 D. Ć. zatrzymała radiowóz policyjny , którym poruszali się ulicą (...) w W. funkcjonariusze Policji M. P. (1) i M. J. . D. Ć. poinformowała wyżej wymienionych policjantów, że doszło do kolizji pomiędzy pojazdami F. (...) nr rej. (...) oraz S. (...) oraz , że kierujący pojazdem F. (...) jest nietrzeźwy i próbował zamienić się miejscami z pasażerką tego pojazdu. W związku z powyższym funkcjonariusze Policji podjęli interwencję.

Dowód:

notatka urzędowa /k- 1/

zeznania świadka D. Ć. /k- 13-14, 97-98/

zeznania świadka M. P. (2)/k- 116/

Oskarżony Ł. S. (1) został przebadany urządzeniem elektronicznym . W wyniku badania u oskarżonego M. S. o godz. 20:37 stwierdzono zawartość alkoholu w ilości 0,99 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Ponownie przebadano oskarżonego na K. w W. gdzie o godz. 22:18 stwierdzono u niego 1,78 promila a o godz. 22:22 -1,79 promila alkoholu we krwi . W trakcie obu badań oskarżony Ł. S. (2) oświadczył do protokołu, że spożywał alkohol w postaci wódki w dniu 26 maja 2016r. o godz. 19.00 i nie pamięta w jakiej ilości.

Dowód:

protokoły z badania stanu trzeźwości wraz z wydrukami /k- 2, 3/

Na miejscu została przebadana także I. K., u której nie stwierdzono alkoholu w organizmie .

Dowód:

protokół z badania stanu trzeźwości wraz z wydrukiem /k- 4/

Po zdarzeniu pojazd oskarżonego został przetransportowany na parking policyjny przy Ul . (...) przy pomocy lawety i w dniu 26 maja 2016r. o godz. 22.40 poddany oględzinom. W trakcie oględzin pobrano do badań na wymazówkę z koła kierownicy pojazdu F. (...) o nr rej. (...) ślad substancji potowo – tłuszczowej , który umieszczono w kopercie i oznaczono jako ślad nr 3. Nadto z lewarka zmiany biegów wyżej wymienionego pojazdu pobrano na wymazówkę ślad biologiczny i oznaczono jako ślad nr 4 .

Dowód:

protokół oględzin rzeczy /k- 11/

zeznania świadka M. T. /k- 117/

W dniu 14 lipca 2016r. pobrano od oskarżonego Ł. S. (1) oraz I. K. wymazy z wewnętrznej części policzka celem przeprowadzenia badań porównawczych ze śladami pobranymi podczas oględzin pojazdu i izolacji DNA. W próbce z wymazówki zabezpieczonej jako ślad nr 3 a pobranej z kierownicy pojazdu oskarżonego stwierdzono mieszaninę DNA pochodzącego co najmniej od dwóch osób . W próbce zabezpieczonej z koła kierownicy pojazdu i oznaczonej jako ślad nr 3 znajduje się materiał genetyczny pochodzący od Ł. S. (1) i dwóch przypadkowych niespokrewnionych osób z populacji . Wykluczono pochodzenie DNA od I. K. . W próbce zabezpieczonej z lewarka zmiany biegów i oznaczonej jako ślad nr 4 stwierdzono znikomą ilość DNA, która nie nadaje się do identyfikacji.

Dowód:

protokoły pobrania materiału z wymazu z wewnętrznej części policzka/k- 31, 32/

opinia z przeprowadzonych badań biologicznych Laboratorium Kryminalistycznego KWP we W. /k- 40-44/

protokół oględzin rzeczy /k- 11/

Po około 3-4 dniach od zdarzenia I. K. opowiedziała rodzicom, że parkowała samochodem oskarżonego przed blokiem i uderzyła w samochód , że z baru wyskoczyły jakieś kobiety i krzyczały , że to kierował jej narzeczony Ł. a nie ona .

Dowód:

zeznania świadków :

I. K. /k- 8-9, 98 /

L. K. /k- 62, 117-118/

T. K. /k- 64, 118//

Oskarżony Ł. S. (1) nie był dotychczas karany sędownie

Dowód :

dane o karalności oskarżonego /k- 59/

Oskarżony Ł. S. (1) słuchany na całym etapie prowadzonego postępowania nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu . W postępowaniu przygotowawczym odmówił składania wyjaśnień a przed Sądem podał, że w dniu 26 maja 2016r. wraz ze swoją partnerką I. K. pojechał do jej rodziców z okazji dnia matki, gdzie spożywał alkohol a po spotkaniu jeszcze w domu rodziców I. przekazał jej kluczyki od auta i razem opuścili mieszkanie , po czym wsiadł do samochodu na miejscu pasażera zaś I. K. na miejscu kierowcy i udali się do miejsca, w którym mieszkają przy ul. (...) gdzie szukali parkingu , przy czym cały czas pojazd prowadziła I. K. . Oskarżony wyjaśnił, że najbliższe miejsce parkingowe znaleźli koło baru około 50-100 metrów od miejsca zamieszkania oraz, że nalegał by I. przeparkowała pojazd w inne miejsce . Oskarżony wskazał, że w momencie wykonywania manewru cofania I. K. zatrzymała się i powiedziała, że uderzyła w samochód stojący za nimi, wówczas on wysiadł z auta na chodnik by zobaczyć jak wygląda sytuacja, obszedł samochód od przodu i wszedł na chodnik. Wskazał, że uszkodzenia w jego aucie były z tyłu, jego dziewczyna krótko jeszcze siedziała na fotelu kierowcy a po krótkiej chwili podeszła do niego, w krótkim czasie pojawiła się Policja.

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu zważył, co następuje:

Sprawstwo i wina oskarżonego Ł. S. (1) co do popełnienia zarzucanego mu czynu nie budzi żadnych wątpliwości. W sprawie bezspornym jest, że w dniu 26 maja 2016r. około godz. 19:00 oskarżony spożywał alkohol w postaci wódki oraz , że około godz. 20 :15 doszło do kolizji pojazdu oskarżonego F. (...) z pojazdem S. (...) będącym własnością I. J. (2) a zaparkowanym przy ul. (...). Świadcą o powyższym protokoły badania stanu trzeźwości oskarżonego wraz z wydrukami oraz wyjaśnienia samego oskarżonego. Okoliczność, którą oskarżony zakwestionował było prowadzenie przez niego pojazdu F. (...) od momentu opuszczenia mieszkania rodziców I. K. oraz spowodowanie tejże kolizji. Sąd ustalił powyższe w oparciu o zeznania świadków D. Ć. , J. B. i I. J. (2), zeznania świadka M. P. (2) oraz treść notatki urzędowej z dnia 26 maja 2016r. Świadców D. Ć. , J. B. i I. J. (2) zarówno w postępowaniu przygotowawczym jak i przed Sądem rzeczowo, spójnie i szczegółowo przedstawiły przebieg zdarzenia od momentu usłyszenia huku poprzez obserwację umiejscowienia obu pojazdów oraz zachowania się oskarżonego i I. K. po kolizji. Zeznania tych świadków potwierdza treść notatki urzędowej sporządzonej przez funkcjonariusza Policji M. P. (2) oraz zeznania tegoż świadka złożone przed Sądem . Świadek J. B. na całym etapie postępowania , także podczas konfrontacji z oskarżonym i I. K. wskazała, że słyszała odgłosy puknięcia, odwróciła się i widziała mężczyznę zataczającego się i wysiadającego z samochodu od strony kierowcy , przy czym drzwi kierowcy były od strony baru . Świadek wskazała, że oskarżony wyszedł po chodniku w stronę auta a I. K. wsiadła za kierownicę a potem wysiadła z auta. Powyższe potwierdziła także w trakcie konfrontacji z oskarżonym i I. K. . Świadek D. Ć. zeznała, że usłyszała stukot aut i po kilkunastu sekundach otworzyła drzwi baru by zobaczyć co się stało . Podała, że w pierwszym momencie zobaczyła młodego człowieka od strony ulicy, gdzie doszło do zdarzenia , który oglądał tył samochodu i wówczas drzwi od strony kierowcy były otwarte a miejsce kierowcy było puste zaś pasażerka siedziała na przednim siedzeniu. Mężczyzna szedł chwiejnym krokiem , a pasażerka wyszła i od tyłu okrążyła samochód po czym skierowała w stronę chodnika. Świadek ten podała, że kiedy zrobiło się zgromadzenie oskarżony sam z siebie powiedział, że to nie on kierował samochodem, chociaż nikt się o to nie pytał. Świadek I. J. (2) podała, że samego zdarzenia nie widziała a po wyjściu z lokalu oskarżony stał po stronie kierowcy i wówczas drzwi od auta były otwarte a za chwilę podbiegła I. K., która wsiadła za kierownicę mówiąc, że odjedzie. Wówczas jak podała świadek nie pozwoliła jej na to, następnie przyjechał radiowóz. Wyżej wskazani świadkowie zeznali w sposób logiczny i wzajemnie ze sobą korespondujące i brak jest jakichkolwiek

podstaw by podważać ich wiarygodność. Świadkowie nie znają ani oskarżonego ani I. K. i nie mają żadnej motywacji by zeznawać na ich niekorzyść. Nadto zeznania wskazanych wyżej świadków znajdują potwierdzenia w relacjach świadka M. P. (2), który sporządził notatkę urzędową na okoliczność zdarzenia a treść zapisów w niej zawartych potwierdził słuchany przed Sądem. Nadto świadek M. P. (2) wskazał, że kiedy oskarżony i I. K. wyszli z pojazdu oddali kluczyki, samochód został zamknięty i nie był ruszany do przyjazdu lawety, natomiast świadek M. T., który wykonywał oględziny pojazdu wskazał, że w sytuacji, gdy jest wątpliwość co do tego kto kierował pojazdem unika się dostępu osób trzecich, bo w przypadku gdy mają być prowadzone czynności procesowe chodzi o to by nie dokonano zatarcia śladów. Obiektywnym dowodem potwierdzającym fakt kierowania pojazdem F. (...) przez oskarżonego są protokoły oględzin rzeczy, protokoły pobrania materiału z wymazu z wewnętrznej części policzka i opinia z przeprowadzonych badań biologicznych Laboratorium Kryminalistycznego KWP we W. z której wynika, że w próbce zabezpieczonej z koła kierownicy pojazdu i oznaczonej jako ślad nr 3 znajduje się materiał genetyczny pochodzący od Ł. S. (1) i dwóch przypadkowych niespokrewnionych osób z populacji zaś wykluczono pochodzenie DNA od I. K. Powyższe dowody we wzajemnej ze sobą korespondencji potwierdzają sprawstwo oskarżonego co do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnienia oskarżonego oraz zeznania świadka I. K. w części w jakiej dotyczą osoby, która kierowała pojazdem tuż przed kolizją oraz z momencie kolizji są niewiarygodne. Pozostają one w sprzeczności z dowodami omówionymi powyżej i zmierzają do odciążenia oskarżonego w czym zarówno sam oskarżony jak i jego partnerka życiowa mają niewątpliwy interes. Treść zeznań świadków L. K. i T. K., jej siostry i szwagra nie ma istotnego znaczenia albowiem świadkowie ci nie byli bezpośrednimi świadkami zdarzenia, o którym dowiedzieli się jedynie z relacji córki kilka dni po 26 maja 2016r., natomiast twierdzenie rodziców I. K., że widzieli jak córka przed domem wsiada do samochodu i odjeżdża oraz wyjaśnienia oskarżonego i zeznania świadka I. K. w tym zakresie pozostają w sprzeczności nie tylko z zeznaniami wskazanych świadków, ale także i przede wszystkim z opinią z przeprowadzonych badań biologicznych Laboratorium Kryminalistycznego KWP we W., z której kategoricznie wynika, że na kierownicy pojazdu znajduje się materiał genetyczny pochodzący od Ł. S. (1) i dwóch przypadkowych niespokrewnionych osób z populacji zaś wykluczono pochodzenie DNA od I. K.. Gdyby jak twierdzi oskarżony i jego partnerka I. K. a także częściowo jej rodzice oskarżony Ł. S. (1) przez około 10 km / od miejsca zamieszkania do miejsca kolizji / nie kierowałyby swoim samochodem a kierowałyby nim I. K. wówczas z pewnością na kierownicy pojazdu znajdowałyby się ślady genetyczne pochodzące od I. K. a przecież pochodzenie DNA na kierownicy pojazdu od I. K. kategoricznie wykluczono, na kierownicy pojazdu znajdował się ślad genetyczny pochodzący od oskarżonego oraz dwóch niespokrewnionych z nim osób, ale nie I. K. .

Oskarżony Ł. S. (1) swoim działaniem wyczerpał ustawowe znamiona przestępstwa z art. 178a§1 kk, który stanowi, iż karze wskazanej w wymienionym przepisie podlega ten, kto znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym. Definicja stanu trzeźwości zawarta w przepisie art.115§16 kk określa, iż stan nietrzeźwości w rozumieniu kodeksu zachodzi wówczas gdy:

- 1/ zawartość alkoholu we krwi przekracza 0, 5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub
- 2/ zawartość alkoholu w 1dm³ wydychanego powietrza przekracza 0, 25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Protokoły badania stanu trzeźwości oskarżonego Ł. S. (1) w powiązaniu z obiektywnymi wynikami sprawozdania jednoznacznie potwierdzają, iż oskarżony chwili kierowania pojazdem w W. przy ul. (...), gdzie doszło do kolizji oskarżony znajdował się w stanie nietrzeźwości, o którym mowa w przepisie art.115§16 kk. W tej sytuacji Sąd uznał, że oskarżony Ł. S. (1) dopuścił się przestępstwa z art. 178a§1 kk modyfikując datę popełnienia czynu albowiem nie budzi wątpliwości, że oskarżony dopuścił się tego czynu w dniu 26 maja 2016r. a nie jak wskazano w akcie oskarżenia w dniu 29 maja 2016r. Wymierzając oskarżonemu Sąd wziął pod uwagę znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu wyrażający się znacznym poziomem alkoholu we krwi u oskarżonego i zagrożeniem jakie wyżej wymieniony spowodował dla innych uczestników ruchu drogowego, co potraktował jako okoliczność obciążającą. Oskarżony spowodował kolizję, po której próbował zająć miejsce pasażera i zamienić się miejscami ze swoją partnerką I. K. co dodatkowo oczywiście niekorzystnie wpływa na ocenę zachowania oskarżonego. Okoliczności łagodzących Sąd się

nie dopatrył . Wobec powyższego w ocenie Sądu wymierzona oskarżonemu za zarzucany mu czyn kara 6 miesięcy pozbawienia wolności jest współmierna do stopnia zawinienia oskarżonego oraz społecznej szkodliwości czynu, uwzględnia sposób działania oskarżonego , rozmiar następstw przestępstwa a nadto właściwości i warunki osobiste sprawcy i jego osobowość. Przy wymiarze kary sąd uwzględnił nadto cele kary tak w zakresie prewencji szczególnej jak i ogólnej , ażeby zarówno sam oskarżony jak i jego najbliższe otoczenie zrozumieli, iż za popełnienie przestępstwa sprawca winien ponieść karę . Jednocześnie Sąd uznał , że cele kary zostaną zrealizowane przy zastosowaniu dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres 2 lat próby i to wystarczy by dopingować oskarżonego do przestrzegania prawa. Na podstawie art. 42 §2 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat a na podstawie art. 43a§2 kk jako kolejny obligatoryjny środek karny orzekany w związku ze skazaniem za czyn z art. 178a§1 kk orzeczono świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej , którego minimalna wysokość przewidziana przez ustawodawcę wynosi 5000 złotych . Na podstawie art. 43 §3 kk zobowiązano oskarżonego do zwrotu dokumentu prawa jazdy uprawniającego do prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych Starostwu Powiatowemu w W. – (...) albowiem dokument ten został oskarżonemu zwrócony w dniu 27 maja 2016r. /co wynika z pokwitowania na karcie 25 akt /. Z uwagi na sytuację materialną oskarżonego, mając także na względzie konieczność uiszczenia przez niego świadczenia pieniężnego w znacznej kwocie Sąd na podstawie art. 624§1 kk zwolnił go od wydatków poniesionych przez Skarb Państwa zaliczając je na rachunek tegoż Skarbu Państwa i nie wymierzył mu opłaty uznając, iż uiszczenie tak wydatków jak i opłaty byłoby dla oskarżonego zbyt uciążliwe.